

Kjak

Richard Danielsen

Hugleiðingar úr Ápostla-søguni

15. partur

Í átjanda kapitli lesa vit, at úr Aten kom Paulus til Korint. Her lesa vit at Paulus hevði eitt yrki, tað var at gera tjöld, og har arbeiddi hann saman vit einum jøda, Akvila og konu hansara, Priskillu, men hvønn sabbat helt hann samtalur í sýnagoguni og sannførdi bæði jødar og grikkar, men tá ið jødarnir stóðu í móti og spottaðu, risti hann dusti av klæðum sínum og segði við teir:

"Blóð tykkara komi yvir tykkara egna høvd! Eg eri reinur; hereftir fari eg til heidningarnar."

Paulus kallar seg sjálvan fyri heidninga ápostul, hann hevði eitt serligt kall til tað. Tó heldur hann her fram at vitna fyri jødum eisini, og tað sær út til, at hann flytir til eina aðra sýnagogu, har sjálvur fyrstøðumaðurin, Krispus, kom til trúgv á Harran við øllum húsi sínum, og nógvir korintmenn, sum hoyrdu hann, lótu seg doyppa. Paulus var har eitt ár og seks mánaðir. So var aftur ófriður av jødunum, og eftir at hava verið har langa tíð enn, fór hann til Sýrlands við skipi. Á ferðini fóru tey inn í Efesus, men hann vildi ikki steðga har, men helt leiðina fram til Kesarea, haðani til Jerúsalem ein stuttan steðg og fór síðani til Antiokia. Haðani fór Paulus avstaðaftur á triðju ferð sína, hann ferðaðist um alt Galataland og síðani um Frýgia og styrkti allar lærisveinarnar.

Restin av 18. kapitli

er um Apollos, hann var Jødi og iðin og brennandi í andanum og var teimum trúgvandi til stóra nyttu, stendur tað.

Paulus kom nú til Efesus, og har hitti hann nakrar lærisveinar, sum hann spurdi, um teir høvdu fingið Heilaga Andan, tá ið teir komu til trúgv, men hesir svaraðu, at teir ikki so mikið sum vistu, at Heilagi Andin var. Hann spurdi teir tá, hvørjum dópi teir vóru doyptir við, teir svaraðu, við dópi Jóhannesar. Hesir vóru síðani doyptir umaftur, nú vórðu teir doyptir til Navn Harrans Jesusar. So stendur, at tá ið Paulus legði hendurnar á teir, fingur teir Heilaga Andan. Her hendi nakað tað sama, sum vit lesa um í 8. Kapitli, tá ið samariubúgvar vóru komnir til trúgv, teir fingur ikki Heilaga Andan, fyrr enn ápostlarnir lögdu hendur á teir. Vit lesa bara hetta serskilta í hesum báðum førum. Kanska skulu vit leggja til merkis, at í báðum førum var talan um serstakar bólkar av fólki, fyri ikki at koma nærri inn á tað her.

Síðani lesa vit, at Paulus, eftir at hava talað í sýnagoguni eina tíð og hildi samtalur, rýmdi haðani og fór í ein skúla at halda fram við verki sínum. Hann var har í tvey ár, so at øll sum í Asia búðu fingur at hoyra orð Harrans, bæði jødar og grikkar. Har hendu stórar kraftargerðir, og tað var ein stór veking í býnum.

Framhald.

Føroya Arbeðarafelag

Georg Hansen, formaður

Samgongan tekur grundarlagið undan eftirlønarskipanum okkara

Tað er átaluvurt, at samgongan í óðum verkum gongur beint ímóti sínum egnum ráðgevum og ætlar at fremja broytingar, sum samgonguflokkarnir ikki kenna avleiðingar av.

Hóast vit í Samtak undan valinum ávaraðu ímóti tí politikki, sum borgarligu flokkarnir høvdu á valskrá sínari, so síggja vit nú, at verandi samgonga í óðum verkum og beint ímóti serkønu ráðgeving sínari, hevur ætlanir um at broyta eftirlønarskattningina so munandi, at hetta veruliga kann koma at taka grundarlagið undan teimum eftirlønarskipanum, sum limirnir í føroysku fakkfeløgini í árávis hava goldið inn til.

Vit hava staðfest, at flest allir figgjarfrøðingar eru samdir um, at ætlaðu broytingarnar í skattningini fara at hava beinleiðis neiliga ávirkan á eftirlønarsuppsparingina og tað eftirløn, sum limirnir í fakkfeløgnum fáa útgoldið, tá teir fara um eftirlønaraldur.

Hví gongur samgongan ímóti sínari egnu serkønu ráðgeving?

Tað er helst eingin føroyingur, sum rættiliga skilur, hví samgongan ætlar at ganga ímóti til tilmæli, sum persónarnir í pensiónsnýskipanarbólkinum hava givið Figgjarmálaráðharranum, har hesi serkønu embætisfólk beinleiðis mæla frá, at uppskotið verður framt í verki, uttan at avleiðingarnar av lógarbroytingini verða kannaðar út í æsir.

Tað man hava loypt hvøkk á nógvar føroyingar, at verandi samgonga tilvitað setir til viks alla serkøna ráðgeving, men í staðin fer at fremja broytingar í eftirlønarskattningini, sum fyrst og fremst fer at raka vanliga føroyska løntakaran, sum

frammanundan er ringast fyri figgjarliga.

Samtak ávaraði sum nevnt undan valinum ímóti tí politikki, sum borgarligu flokkarnir høvdu stungið út í kortið, og tíverri mugu vit nú ásanna, at Sambandsflokkurin og Fólkaflokkurin saman við Miðflokkinum og Sjálvstýrisflokkinum hava ætlanir um at fremja lógarbroytingar, sum koma at hava vanlukkuligar avleiðingar fyri vanliga føroyska løntakaran.

Hvar er Miðflokkurin og Sjálvstýrisflokkurin

Bæði Miðflokkurin og Sjálvstýrisflokkurin hava undan valinum ført fram sjónarmið, sum bert kunnu skiljast sum at politikkur teirra skuldi hava atlit til veikastu bólkarnar í samfelag okkara, herundir vanliga løntakaran, men báðir floksformenninir hava skrivað undir samgonguskjalið, sum beinleiðis tykist at ganga ímóti teimum lyftum, sum hesir flokkar hava givið føroya fólki frammanundan valinum.

Í stevniskránni hjá Miðflokkinum verður beinleiðis víst á, at øllum pensionistum skulu verða tryggjaðar virðiligar umstøður á lívskvøldinum, men hóast hetta, hevur flokkurin tikið undir við samgonguskjalinum, har m.a. er ásett, at eftirlønarsuppsparing skal verða skattað við inngjaldi.

Greitt er, at nógvir veljarar hjá hesum flokkum í dag kenna seg snýttar, men móguliga telur ein landsstýrissessur meira enn givin vallyftir.

Hví skal vanligi løntakarin standa fyri skotum, meðan politikarar okkara vinna sær stórar tænastru-mannaeftirlønir.

Tað er, sum nevnt, átaluvurt, at samgongan hevur

ætlanir um at forverra eftirlønarskipanina hjá vanliga føroyska løntakaranum, meðan somu politikarar hava lóggivið soleiðis, at teir sjálvir eftir fáum árum vinna sær rætt til stórar tænastru-mannaeftirlønir.

Vanligi føroyingurin gevur sær helst ikki fær um, at lögmaður og landsstýrisumboðini eftir bert 8 árum forvinna sær 60 % av eftirlønargevandi lønini í tí lønarflokk, teir høvdu, meðan teir sótu sum landsstýrisfólk.

Tað er ikki at undrast á, at okkara politikarar royna at halda so fæst við landsstýrissessin, tá teir við lóggávu hava tryggjað sær slíkar eftirlønarsømdir.

Løgtingsinslimirnir vinna sær fulla eftirløn, t.v.s. 60 % av eftirlønargevandi lønini í 34 lønarflokk eftir bert 16 ár á tingi.

Tað vildi helst tikið vanliga arbeðsmanni- ella kvinnuni 80 - 100 ára langt og strævið arbeðslív, at forvunnið sær slíka eftirløn.

Hóast tað er vanligi føroyski skattgjaldarin, sum skal gjalda hesar ovurhondsstóru eftirlønirnar til landsstýrisfólk og løgtingsfólk, so ditta somu politikarar til nú at leggja upp til, at áleggja vanliga føroyska løntakaranum skattning av eftirlønarinngjaldum, hóast sakkøna ráðgevingin hjá landsstýrinum sjálvum gongur beint ímóti hesum ætlanum.

Vanligi føroyski løntakarin má bløða, meðan politikararnir skapa sær sjálvum góðar og tryggjar eftirlønarskipanir.

Sum nevnt omanfyri, so hava okkara politikarar við lógarásetingum skapt sær sjálvum góðar og tryggjar eftirlønarskipanir, sum standa í andsøgn við tær skipanir, sum galdandi eru

fyri vanliga føroyska løntakaran, sum í 40 - 50 ár má stríðast fyri at vinna sær eina bara nøkulunda eftirløn, og hesir somu løntakarar hava gjøgnum alt sítt arbeðslív goldið til tær eftirlønarskipanir, sum politikararnir hava skapt fyri seg sjálvan.

Fólkapensjónina vilja okkara politikarar nú eisini skerja, soleiðis at hvør einstakur sjálvur skal spara upp til ellisárini, og við hesum politikki sleppa breiðastu herðarnir undan at gjalda til m.a. pensjónir til tey, sum ikki megna at spara upp til ellisárini, og hetta samsvarar væl við borgarligu politisku hugsjónina, um at samhaldsfesti skal skerjast mest móguligt, og avleiðingarnar kenna vit øll.

Heitt verður tí á allar føroyingar og serliga á allar føroysku løntakararnar um at mótmæla hesum asosiala politikki, sum verandi samgonga hevur stungið út í kortið, tí tað kann ikki bera til, at vanligi føroyski løntakarin enn einaferð skal gjalda rokningina, tá landskassanum tørvar pening og her verður hugsað um bæði ætlanirnar at broyta eftirlønarskattningini og sokallaði flatskatturin, sum fer at geva teimum hægstlöntu í samfelag okkara stórar skattalækkingar, meðan vanligi løntakarin so at siga ikki fer at merkja nakað til nakran skattalætta.

Tórshavn,

tann 17. november 2011